

以便
以設耳

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

耶和華
以拉

Utgifvare
Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK FOLKE och
EMMA BERSKOW.

Expedition:
Drottninggatan 55.

Telegramadress:
»Sintm», Stockholm.

Telefon:
Riks. 44 59, Allm. 224 73.

Innehåll: Hvad kan ytterligare göras af Sveriges missionsvänner för Kinas evangelisering? — Kina under år 1915. — Brefafdelningen. — Ett säkert skydd. — Förändrad adress. — Redovisning.

Gosskolan i Sinan Hsien. Längst till höger läraren Boken.
(Se sid. 44.)

Hvad kan ytterligare göras af Sveriges missionsvänner för Kinas evangelisering?*

I.

Besvarandet af denna fråga vilja vi anknyta till följande ord ur 2 Kor. 8: 7: *Men såsom I uti allt öfverflöden, i tro och i tal och i kunskap och i all ifver och i eder kärlek till oss, så sen till, att I ock öfverflöden uti denna nåden.*

Låtom oss se litet närmare på det sammanhang, hvori dessa ord förekomma. Det säges om de kristna i Makedonien, att deras öfverflödande glädje och deras djupa fattigdom flödat öfver till en rikedom af gifmildhet. Ty efter förmåga och öfver förmåga gäfvos de själfmant, säger aposteln, och utbådo sig med mycken enträgenhet den ynnesten att få deltaga i undsättningen till de heliga. Genom Guds vilja gäfvos de först sig själfva åt Herren och sedan åt apostlarna. Man kunde hafva väntat, att aposteln skulle hafva sagt till dessa kristna: I hafven nu gifvit så rikligen "efter förmåga och öfver förmåga", så I behöfven ej gifva mer. Detta gör han likväl icke, utan tvärtom talar han om, att denna nåd — nåden att gifva — skulle bringas till fullbordan äfven hos de kristna i Korint. I v. 7, som vi i början anförde, manar ock aposteln dem att öfverflöda i nåden att gifva. De hade gifvit mycket, de hade gifvit villigt, det är sant, men de fingo ej anse hvad de gjort till fyllest utan skulle se till, att de öfverflödade i denna nåd, liksom de öfverflödade i andra kristliga dygder. Sedan uppmuntrar aposteln dem genom att framhålla, hvad *Herren* gjort för dem. Han hade gifvit dem en gäfvos, som var oändligt mycket större än deras. De skulle hafva *honom* till föredöme, hvilken, ehuru rik, likväl vardt fattig för deras skull, på det att de genom hans fattigdom skulle blifva rika.

Låtom oss nu först stanna inför det, som blifvit gjordt af Sveriges missionsvänner för Kinas evangelisering. Jag fruktar, att det ej kan sägas om oss alla, hvad aposteln sade om de kristna i Makedonien. Mycket har dock blifvit gjordt, och detta må med glädje och tacksamhet till Gud erkännas. Vi hafva under dessa dagar hört, att många unga män och kvinnor gått ut till Kina med evangelium. Icke så få hafva försakat en god ställning här hemma och lida nu hellre försakelse och förakt samt utstå

lidanden af hvarjehanda slag för att bland kineserna förkunna det glada budskapet, än de njuta ett lif i bekvämlighet bland sina vänner. Visserligen skall deras lön en gång blifva stor, och det skall visa sig, att de på denna väg skola vinna mest för Guds rike.

Många vänner hafva väckts till nitälskan, för att Kina måtte få det evangelium, som är en Guds kraft till frälsning för hvar och en som tror. Gud har uppväckt män och kvinnor att bedja för Kina. Under mina resor i landsorten hafva bröder stundom omfamnat mig och sagt med tårar i sina ögon: "Ja, vi skola bedja för Kina."

Gud har vidare uppväckt män och kvinnor, som arbeta och intressera sig för Kinas evangelisering. Enskilda personer hafva i årtal villigt och flitigt gifvit af sina medel för detta ändamål. Somliga hafva gifvit större gäfvos, andra mindre, beroende kanske på deras olika förmåga eller deras olika tacksamhet mot Gud. Syföreningar, barnföreningar, missionsföreningar, församlingar och söndagskolbarn hafva med mycken glädje bidragit med sina gäfvos till missionen. Exempel på många glada gifvare kunna anföras.

Men hafva vi väl ansträngt oss till det yttersta? Kunna vi ej göra mer? Hafva vi ej råd att gifva flera unga män och kvinnor? Kan ej mer medel gifvas? Är det icke rum för mer bön? Kan bönen ej blifva ifrigare, allmännare och uthålligare? Inför dessa frågor vilja vi stanna litet.

Sverige har emottagit en så rik välsignelse ifrån Gud, att vi böra kunna gifva rikligen af denna fullhet. Här finnas så många unga män och kvinnor med god uppfostran, som skulle kunna gå till Kina. Här finnas t. ex. många läkare, som skulle kunna gå ut på missionsfältet och blifva till oerhörd välsignelse. Här hemma är denna bana så öfverfylld, att många bekymras öfver, huru de skola få sin bärning. Och det är besynnerligt, att inga af våra troende läkare vilja blifva missionärer. Vi hörde i söndags, att det i Kina finns två millioner kineser på hvarje läkare. Om vi genomsöka alla världens missionsfält, så skola vi icke anträffa någon svensk utbildad läkare*. Vi skola väl träffa några hundra läkaremissionärer men icke en enda, som fått sin utbildning i Sverige. Borde ej de troende läkarne taga till böneämne, att Gud ville uppväcka någon bland dem, som blefve villigt att gå ut? Och huru

* Föredrag af missionssekreteraren *Josef Holmgren* vid Kinakonferensen i Stockholm den 4—8 mars 1899.

* Sedan detta föredrag hölls, hafva två i Sverige utbildade unga läkare utgått som missionärer: *Dr. Fredrik Kugelberg* till Svenska kyrkans missionsfält i Indien, och *dr. Gustaf Ribbing* till Betlehem i Jerusalemmissionens tjänst.

många skulle sedan för öfrigt ej kunna gå! Hvad är väl anledningen till att så få gå ut af dem, som, om Guds Ande finge uppfylla dem, hafva förutsättningar att blifva goda missionärer? Männe icke detta till stor del beror därpå, att de ej fattat betydelsen af sitt lif? De besinna icke, att deras lif är en sådd för evigheten, utan tyckas hafva till mål för sin sträfvan att få det så bekvämt och behagligt som möjligt här på jorden. Inför världens ögon är sådant högt och stort, men är det väl detta också inför Guds ögon? Tänk, huru många de äro, som förslösa sitt lif, hvilka kunde blifva till oerhörd välsignelse för Herren och hans förlorade barn bland hedningarna!

Kristna föräldrar böra uppmuntra sina barn att intressera sig för missionen genom att tillhandahålla dem missionstidningar och annan lämplig missionslitteratur. Blifva vi själfva mycket intresserade, skola vi nog finna upp medel, som kunna väcka dem till innerligt intresse. Och barnen hafva verkligen stor känslighet för hedningarnas nöd. De vilja så gärna höra från missionsfältet.

En missionär besökte en gång en familj, där det fanns en liten flicka. Han och flickan blefvo snart goda vänner, och han berättade för henne om hednabarnen. Då hon skulle gå till hvila på kvällen, sade hon till sin mor: "Mamma, väck mig i morgon, innan missionären reser!" Han reste emellertid ganska tidigt, och föräldrarna nändes ej väcka sin lilla flicka. Då hon vaknade, frågade hon efter missionären. Han hade rest. Då begynte den lilla bittert gråta. Och då man frågade henne, hvarför hon grät, svarade hon, att hon hade fem öre, som hon ville sända till hedningarna. Föräldrarna rördes däraf, och fadern sände gåfvan till missionären samt berättade för honom, hur gärna hans lilla flicka ville gifva sin gåfva till hednabarnen. Missionären köpte en liten traktat för slanten och öfversatte den till kinesiska, och det dröjde ej länge, förrän just genom denna traktat en själ därute i Kina fördes till tron på Herren Jesus.

Kina under år 1915.

De fyra provinserna Kwangsi, Kweichow, Yunnan och Kansu uppvisa det minsta antalet missionärer. Skolverksamheten är där ännu i sin linda. Vidare utgöres befolkningen i dessa provinser till stor del af urstammar och tibetaner äfvensom af ett anseeligt antal muhammedaner, på hvilkas språk ännu ingen litteratur finnes. Ständiga strider mellan de olika stammarna, ogynnsamt klimat samt dåliga kommunikationer orsaka svårigheter i arbetet. En

centralt belägen station, försedd med ett tillräckligt antal missionärer, är här ett önskemål.

Ett framträdande drag i Kina är det hastigt växande inflytande, de infödda kristna få i missionsverksamheten. Behofvet af dessas fostran blir därför alltmer trängande. Man anser att de, såsom blifvande ledare i församlingen, böra få lika grundlig teologisk fostran som de, hvilka utbildas till ledare i kristenheten. Upprättandet af ett teologiskt seminarium, gemensamt för alla protestantiska sällskap, är nu ett önskemål, och en särskild kommitté är sysselsatt med utarbetandet af förslag i den riktningen.

Anmärkningsvärda äro de organisatoriska sträfvanen, som gå ut på att till ett helt förena de olika samfundens skilda organisationer. Så höllo de englikanska missions-sällskapen en generalsynod i Shanghai under april. Därvid beslöts, att kyrkan i Kina skulle bilda ett missions-sällskap och upptaga eget missionsarbete inom landet, äfvensom att en infödd biskop inom kort skulle tillsättas. En högre teologisk läroanstalt skulle också upprättas för utbildande af infödda präster.

Den förenade presbyterianska kyrkans representation, omfattande sex synoder, samlades i Shanghai under maj månad. Man öfverlade därvid om bildande af en generalförsamling i Kina. En kommitté tillsattes för att affatta en konstitution.

Samma månad firade Kina Inlandmissionen sitt femtioårsjubileum i Shanghai. Denna mission har nu 1,063 missionärer, 1,694 aflönade och 1,071 frivilliga infödda medhjälpare samt 754 organiserade församlingar med 34,000 kommunikanter.

Engelska baptistmissionssällskapet har beslutat en gemensam konferens för hela Kina. De Amerikanska baptisterna förbereda en liknande. Amerikanska metodistmissionen höll under oktober en konferens, till hvilken delegerade infunnit sig ej blott från alla delar af Kina utan äfven från Japan, Korea och Fillippinerna. *Samverkan* utgör sålunda ett utmärkande drag för Kinamissionen. Man vill därigenom vinna större effektivitet. Man är medveten om att tiden hastar och att tillfällena äro dyrköpta.

Fortsättningskommittén höll under maj månad sitt tredje årliga ordinarie möte i Shanghai. Denna kommitté är, efter allt att döma, mycket lifaktig. De stora missionsproblem, som nu vänta sin lösning, upptogos och behandlades med stor grundlighet och frimodighet. Den stora missionsuppgiften och de alltför otillräckliga arbetskrafterna gjorde ett sådant intryck på medlemmarna, att de tillsatte en särskild subkommitté med uppgift att verka för uppväckande af kraftigare bön såväl bland missionärerna som bland de infödda kristna för denna brists afhjälpan. Må också vi akta på detta likson på Jesu ord: "Bedjen skördens Herre, att han utsänder arbetare i sin skörd!"

Skolfrågan har alltsedan revolutionen fått stå tillbaka dels af brist på medel, dels på grund af de ständigt återkommande inre oroligheterna. Emellertid synes den nuvarande regeringen mest lägga an på folkskolebildningen. Praktisk träning med

syfte att tillvarataga landets naturliga resurser är mycket på modet. Japans öfvergrepp har ledt till större intresse för det militära. Men å andra sidan är det erkänt, att sedlig uppfostran för närvarande är Kinas största behof, och man har sökt återupplifva studiet af den gamla sedeläran i skolorna. Ja, man börjar t. o. m. räkna etiken som ett af skolans viktigaste läroämnen.

I fråga om skolan har missionen ett särskildt rikt tillfälle att komma Kina till hjälp. Kineserna ha å sin sida visat sig mycket tacksamma för en sådan hjälp. Att de sätta missionens skolverksamhet högt framgår af deras beredvillighet att lämna understöd till missionskolor. Så insamlades under 1915 19,000 dollar till det kristna läroverket i Canton. Presidenten har lofvat 4,000 dollar till Pekings kristna högskola, och två högre ämbetsmän gifvo 3,000 dollar hvardera till Chengtu högskola. Omfattande planer för utvecklande af den kristna skolverksamheten i Kina äro å bane, och vi hoppas, att de skola utföras så, att ungdomen i detta stora land därigenom må föras till Kristus.

(Forts.)

Brefafdelningen

Yangchow d. 11 dec. 1915.

Kära missionsvänner!

"Fröjd i Herren är eder starkhet."

Sanningen af detta ord har jag härligen fått erfara de sista veckorna, ty Herren har mättat min själ med glädje, så att jag känner, som sjönge och jublade det ständigt inom mig. Guds barns fröjdeämnen äro ju stora och många, och glädjen i Gud ger verkligen kraft inte bara andligen utan många gånger äfven lekamligen. Frk. Jonsson och jag ha inte känt oss riktigt starka, sedan vi kommo hit, men Gud har i alla fall gifvit oss all den kraft, vi behöft för arbetet, så att vi fått sträfva på med språkstudierna. Inte går det fort framåt för oss, så som vi skulle önska, men Miss Cole (lärarinnan), har uppmuntrat oss med att säga, att hon är riktigt nöjd med oss, så det finns väl ändå möjlighet för oss att lära språket, fast det är svårt. Vi äro så innerligt tacksamma mot Gud, ty vår hjälp har kommit ifrån honom, men vi känna oss äfven så fulla af tacksamhet mot vår kära kommitté och alla vänner där hemma, som så troget bedja för oss. Hittills har Herren hört, och det tror jag, han skall göra äfven i fortsättningen. Därför "tacka vi Gud och fatta mod".

I början af nyåret kommer en pastor Ting li Mai hit för att hålla möten, och Miss Murray bad mig skriva hem till Sverige och bedja om förbön för dem och för denne Herrens tjänare, som varit ett välsignadt redskap i Mästarens hand på andra

platser, att Herren må bruka honom till själars frälsning äfven här. Detta bref kommer för sent fram, för att I där hemma skolen bli i stånd att förbereda dessa möten genom bön, men det kommer nog ej för sent, för att frukten skall kunna bli omhändertagen. Miss Murray brukar ofta säga, att det är lika viktigt att bedja efter ett möte som före, och det tror jag är så sant. Här ropas nästan dagligen till Gud om en väckelse öfver Yangchow, och vi vänta, att Herren skall genom sin Ande göra stora ting. Ännu ha de ej fått någon lämplig lokal, stor nog för dessa möten, men Gud vet, hvar den finns.

Det har glädt oss så mycket, att både vår kock och trädgårdsmästare ha anmält sig till dopklassen, ty de ha varit våra böneämnen, ända sedan vi kommo hit, och inte bara våra utan många andras, innan vi kommo. Kocken har länge låtit vänta på sig. Äfven i flickskolan arbetar Guds Ande. I ungefär 5 veckors tid ha ett 20-tal af flickorna ej kommit ned till söndagsfrukosten utan stannat i sina rum för att bedja, och detta utan påtryck från någon. I onsdags döptes sex af dem. O, hvad jag är glad att vara i detta land och se Guds verk här på närmare håll! Fastän jag känner mig som den ovärdigaste af Herrens tjänarinnor och ej kan fatta, hvartill Gud skall kunna bruka mig, glädes jag dock, ty jag tror, att han kan göra den odugliga duglig. Har han ej gjort det någon gång förr? Bedjen, att han själf bereder och fostrar mig till att bli ett käril min Mästare till heder i Kina!

Med varmaste hälsningar från i Herren lyckliga

Estrid Sjöström.

* * *

Sinan Hsien den 3 januari 1916.

Kära missionsvänner!

*Herrens namn är ett befäst slott.
Den rättfärdige löper dit och varder beskärmd.*

Redan skriva vi den 3 januari 1916. Så fort tiden hastar! "Såsom en skugga äro våra dagar på jorden" 1 Krön. 29: 15.

Vi hade skolbarnen kvar öfver julen. Några af dem visa sig här för eder jämte deras lärare (se sid. 1), en f. d. kock och den som nu innehar samma syssla. Det har varit en skön lästermin. Fridfullt och lätt har arbetet varit, säga de, som haft skolan om hand. Själf har jag gjort föga annat än hjälpt sjuka och gjort bybesök. Somliga dagar hafva de besökandes antal här varit stort. Vi ha goda tillfällen att tjäna. En gammal kvinna, förr barnsköterska hos Stålhammars, skulle hit och fira jul med oss. Hon föll emellertid af åsnan på vägen hit och skrapade sig duktigt i ansiktet, hvarför hennes jul räcker ännu; kanske få vi behålla henne en vecka till.

Julaftonen var kapellet allt för litet att rymma alla som kommo. Hoppas Herren snart ger oss ett

nytt, rymligt sådant. "I hans makt står det att gifva mer än det."

På juldagskvällen voro helt få af gästerna kvar, men dessa bringa med oss missionens vänner ett varmt tack för sända julgåfvor samt tillönska eder ett godt nytt år genom

Eder i Herren

Maria Hultkrantz,

Maria Pettersson.

* * *

Yuncheng den 6 jan. 1916.

Kära missionsvänner!

Vid gryningen af ett nytt år ber jag att få sända eder en och hvar en varm och hjärtlig hälsning. "Du, Herre, förblifver" är ett fast ord att taga vara på. I denna växlingens tid behöfva vi göra våra hjärtan fasta genom nåden. Himmelen och jorden skola föräldras såsom en klädnad, men vår Gud förblifver i all evighet.

Huru ha vi icke som en mission fått erfara detta under det gångna året! Helt visst ha flera af eder varit oroliga för vår skull, och kanske har därför bönen varit verksammare än vanligt. Vi fingo emellertid sluta året med hvad som står i den gamla Almanackan: "Lof, pris och tack, ske dig, o, Fader käre". Alla våra mest nödvändiga behof har han fyllt. I lugn och ro ha vi fått utföra vårt arbete och — för att ännu en gång citera Almanackan — med bönen: "Gif, o Jesu, frid och lycka", ha vi börjat ett nytt år.

Som af tidningen varit synligt, ha vi haft ganska sjukligt här i Yuncheng under hösten. Svårast därän var väl lilla Majastina Blom och min hustru, men äfven broder David Landin var ganska klen en längre tid. Nu ha vi alla orsak att hembära Gud tack för återgifna krafter. Äfven eder, kära vänner, som med oss deltagit, vilja vi på det allra innerligaste tacka. Min kära hustru låg i nio veckor i nervfeber, hade två recidiv. Ofta sade hon, att hon så tydligt förnam, att hennes återgifna hälsa var ett svar på böner, som voro i verksamhet för hennes skull.

I början af december ankommo hit de efterlängttade jullådorna. Jag önskar, att ni alla, som med kärlek, försakelse af medel och uppoffring af tid tänkt på oss alla, kunde bevittna den glädje, de sprida. Helt visst skulle ni då få en liten ersättning för all er möda.

Att vi under förhandenvarande tider likväl få oss tillsändt så mycket godt och nyttigt, är mycket att vara tacksam för. Mottagen därför, alla som det tillkommer, en varm, hjärtlig och värdsam hälsning och ett hjärtligt tack för allt, ni så rikligen gifvit oss!

Tillståndet på våra stationer just nu är i det hela taget ganska tillfredsställande. Här och hvar förekomma ju fall, som vålla oss bekymmer, men sådant är ju oundvikligt och bör mana oss till att mer söka Guds ansikte. En sak bör komma till eder kännedom, på det att ni med oss må ifrigt ropa till Gud om hjälp. Hurd Paulus förutse

skulle inträffa efter hans bortgång inom den kristna församlingen på den tiden (se Ap. G. 20: 29, 30), det har nu inträffat i Kina och äfven kommit in på våra knutar. Jag menar, att den kinesiska församlingen står i mycket stor fara att blifva en tummelplats för allehanda villoandar, som icke "skona hjorden". Så ha vi nu i Shansi, Shensi och Honan representanter för adventisterna, och i Shansi har tungomålståndet gripit omkring sig mycket i den norra och delvis mellersta delen af provinsen. Ännu äro vi skonade, men veta ej, huru länge det varar. Så vidt jag förstår, falla de missnöjda, de ur församlingen uteslutna och dylika svaga och otillfredsställande personer, lättast offer för adventisterna, under det att de mest gudfruktiga omfatta tungomålståndet. I hvilket fall som helst blir det splittring, sorg och elände som frukt af det hela. Våra syskon inom Helgelseförbundet kunna nog omtala, hvilka sorgliga erfarenheter de fått göra. Må Herren skona oss! På sina ställen i Honan ha vi redan fått göra bekanskap med adventisterna.

Kina skrifver nu ett nytt blad i sin historia, i det att i dessa dagar republiken skall ersättas af monarki och presidenten beklädas med kejsarevärdigheten. Det är att hoppas, att ombytet skall försiggå utan några oroligheter. Men det, att alla de röster, som vid valen afgåfvos, voro för en sådan förändring, bevisar visst icke, att detta är folkets tänkesätt i allmänhet. Det bevisar i stället, med hvilken ofantlig skicklighet sådana personer, som hysa andra åsikter, afhållits från valurnorna.

Oss, som kristna missionärer, tillkommer det att förmana de troende att ej smäda öfverheten utan vara densamma underdånig, som Guds ord bjuder. Att det icke alltid skall vara så lätt i ett land sådant som detta, där så mycken orättvisa praktiseras, kan man fatta.

I Shensi grassera sedan en längre tid stora horder af röfvare. Myndigheterna stå nästan hjälplösa, och namnlöst är det elände, som många få genomgå. Hus plundras och brännas, folk dödas, och stora vagnslaster af unga kvinnor bortföras från sina hem för att sedan säljas som hustrur åt andra. Hitintills ha våra stationer dock skonats.

Så här vid årsskiftet kan det ju vara på sin plats att låta missionens vänner få del af några särskilda behof för den allra närmaste framtiden. Först och främst behöfvas flera nya krafter, män och kvinnor. Våra stationer äro alldeles för glest besatta. Nya fält och nya arbetsgrenar behöfva upptagas. Kommen till vår hjälp! Från ej mindre än sex stationer har anhållan ingått om att få broder Lindén som medarbetare! Och de som icke få honom blifva naturligtvis ledsna.

Vidare behöfva vi en duglig kraft till vårt manliga seminarium. Broder David Landin står i begrepp att resa hem. Visserligen ha vi den förmanen att få påräkna broder Carl Blom som hans efterträdare, men ännu en kraft behöfves vid hans sida. Till sist ännu ett behof. Vårt manliga seminarium är alldeles för trångt. Lärosalar, sofrum m. m. motsvara ej på långt när behofvet. Tomt ha vi mer än en medel till att på densamma bygga

ett nytt hus. Detta seminarium ger dock vår mission de evangelister och lärarekrafter, förutan hvilka vi ej skulle kunna bedrifva vårt sig alltmer utvecklande arbete. Tre unga män utexamineras om några dagar, och dessutom ha vi redan en hel liten skara i verksamhet, som fått sin utbildning här. Omkring 2,500 kronor skulle kunna sätta oss i tillfälle att få börja detta företag.

Skall jag måtte få den glädjen att i sommar, då skolorna ha ferier, få öfvervaka uppbyggandet af "Svenska Missionens i Kina seminarium i Yuncheng"? Detta blott som några antydningar till hjälp för förbön. Sedan återstå ju de alltid förekommande behofven. De äro gemensamma för oss alla. Paulus angifver dem i Ef. 3: 16—19.

"Se, här är jag, Herrel!" Ap. G. 9: 10.

"Se, han beder." Ap. G. 9: 11.

Eder i arbetet, med tacksam kärlek förenade broder

August Berg.

* * *

Utdrag ur bref från missionär *Carl Blom*, dat. Yuncheng d. 6. jan. 1916:

... I seminariet tycker jag största intresset är fäst vid utvecklandet af den kristliga karaktären hos de unga männen. Själfva bibringandet af ett visst kunskapsmått, om än så nödvändigt, blir ett underordnad mål, vare sig det sedan af dem blir skollärare eller evangelister. Det gjorde mig därför riktigt godt att höra Mao Shui-fengs afskedsord, när han för sjukdoms skull måste resa hem för en tid sedan. Jag hade just sökt uppmuntra honom med den tanken, att Herren äfven med sjukdomen ville fostra honom till duglighet i arbetet. "Ja, det har jag erfårit," sade han, "att Gud under dessa veckor, då jag ej kunnat läsa så mycket eller vara med om lektionerna, undervisat mig om mycket, som jag aldrig förr tänkt på."

Elevernas deltagande i verksamheten i gatukapellet samt söndagsutflykterna till de kringliggande byarna är också af betydelse både för arbetet på platsen och för deras egen fostran. Härmed skulle ett kristligt bröllop firas i en by, som de sålunda bruka regelbundet besöka, och det kom då en särskild anhållan, att några seminariel elever skulle få vara med, emedan de kunde hjälpa till med sången och dessutom voro så omtyckta i byn.

Vi äro nu midt i böneveckan och ha våra möten i kapellet, där vi tyvärr få frysa ganska betydligt. Det är en glädje att höra de innerliga bönerna från de unga männen, hvilka i allmänhet hålla sig till ämnet mycket bättre än de äldre. I många afseenden kunde våra bönemöten här med stor fördel tagas till föredöme där hemma.

Textutredningarna på lördags-eftermiddagarna äro också en glädjande företeelse. Många goda tankar uttalas och uttalas frimodigt, äfven då de träffa någon närvarande på en öm punkt.

K. F. U. M.-verksamheten har fört oss i beröring med många af de studerande och ämbetsmännen, som vi under vanliga arbetsformer svår-

ligen kunnat nå. I stort sedt är det ett banbrytande och upplysningsarbete, men genom bibelstudiet och bönekretsarna föras de unge männen in på det andliga området. Vidare blir det alltid tillfälle till personligt inflytande, och en direkt följd är, att en stor del af K. F. U. M.-ungdomarna komma till söndagsgudstjänsterna.

Den unge sekreteraren, Nelson Shu, som han kallar sig, har genomgått en högre kristen skola i Hankow och sedan haft anställning först i regeringens tjänst, senare i missionens och K. F. U. M:s. Han är företagsam och synes vinna de unga äfvensom lärarna i de olika undervisningsanstalterna i staden.

Till de månatliga skioptikonförevisningarna inbjudas olika klasser af åskådare, så att de, hvar och en, få se en serie bilder ur Jesu lif och lära samt ur Gamla testamentet och Kristens resa. Vi ha ej så stort urval af bilder, att vi kunna gå till väga på annat sätt.

Vi äro nu, Gud vare lof, allesammans friska i det här hemmet. Min hustru har ju upprepade gånger fått känna, att hennes hufvud ännu lider af de sår, hon fick 1911, men kan ändock i allmänhet vara i verksamhet. Efter många års uppehåll studerar hon åter kinesiska. Så hjälper hon till i det kvinnliga seminariet samt undervisar några gånger i veckan dels sekreteraren Shu, dels en mer avancerad klass i K. F. U. M. i engelska.

* * *

Fru *Gerda Carlén* skrifer i enskildt bref, dat. Juicheng den 18 januari 1916:

I år kunde vi fira jul med glädje. Förra året voro min man och jag skilda åt genom sjukdom. O, huru tacksamma vi känt oss öfver Herrens nåd och hjälp! Denna julafton tyckte jag mig vara barn igen, så gladdes mitt hjärta öfver Herrens godhet. Ja, i år var det jul i både hjärta och hem.

Så hade vi också vår älskade Ester Berg hos oss öfver julen. Vi, som förra året sett döden så nära och delat så mycket med hvarandra, kunde nu också af fullaste hjärta glädjas med hvarandra. Ja, Gud är god!

Under den gångna hösten ha min man och jag kunnat vara i oafbruten verksamhet. Jag har kunnat besöka ganska många byar. Folket är snällt och vänligt, men det synes ofta stanna vid detta. Vi önska få se sorg öfver synden i deras hjärtan.

En dag kommo två kvinnor till gästrummet. Den ena af dem var mycket ledsen, emedan hennes man och son hade gått till provinsen Honan, hvarifrån de kommit, och sedan inte låtit höra af sig. Nu hade hon varit till templet och tillbedt afguden samt dragit tvänne lotter. På dessa stod skrifvet, att hennes man och son voro sjuka och ej kunde komma tillbaka. Jag tröstade henne med att afguden visste ej, hur det var med hennes anhöriga, och bad henne i stället anförtro sina bekymmer åt den sanne Guden. Jag sökte ock lära henne att bedja. Några dagar senare kom hon tillbaka, ifrig att lära mer, och sade: "Frun, nu vill jag inte längre tro på af-

gudar, ty min son har kommit hem och har inte varit sjuk." Jag gladdes i mitt hjärta och tänkte: "Här är en själ, som vi måste taga vara på." Så dröjde det, och hon kom ej mer. Bibelkvinnan var flera gånger ute för att söka reda på hennes bostad, men allt förgäfvades. Slutligen fann hon den andra kvinnan och fick veta, att den hon sökte lämnat staden. Hon var en af de många, som jag hoppats få se helt komma öfver på Herrens sida, men som försvinner, rätt hvad det är.

En gammal kvinna, som har anställning på la-men, kom en tid mycket flitigt hit. Det var riktigt rörande att se henne ibland komma med små vackra rosor för att gifva mig. Hon föreföll så öppen och emottaglig för evangelium. Så blef hon borta. För ett par dagar sedan kommo två kvinnor till gästrummet. Den ena hade ett syndigt lif bakom sig och hade under tre månader suttit fängslad på la-men. Hon omtalade, att den ofvannämnda gamla kvinnan vaktade de kvinnliga fångarna och mycket sällan kunde komma ut, men att hon hört henne bedja till den sanne Cuden. Hon sade ock, att den gamla kvinnan hade varit opierökerska men ätit medicin för att afvänja sig, att det var svårt för henne att blifva helt befriad från begäret, och att när det kom, brukade hon ropa till Herren om hjälp. Det blef en sådan tröst för mig att höra, huru Herren verkar i hjärtana, äfven om vi förlora dem ur sikte.

Vi behöfva hjälp till att bedja själarna ut ur mörkret fram till Kristus.

Ett säkert skydd.

En japansk ämbetsman hade två små flickor, som voro ovanligt rädda af sig. En afton, då för tillfället inga tjänare voro hemma, ville han gärna få ett bref buret på posten men var så öfverhopad med arbete, att han icke själf kunde gå. Högt uttalade han sitt bekymmer och blef mycket öfverraskad, då hans små flickor erbjödo sin tjänst.

I tanke att det kunde vara nyttigt för dem att försöka öfvervinna sin fruktan, lät han dem gå. Hand i hand vandrade de af.

När de kommo tillbaka, betraktade fadern dem förvånad och frågade: "Nå, ha ni inte alls varit rädda?" "Nej, inte alls", blef svaret. "I missionens skola har vår lärare sagt oss, att vi alltid ha ett säkert skydd, om vi bedja Gud låta sina heliga änglar följa oss. Därför både vi Gud tillsammans, innan vi gingo. Och sedan voro vi inte alls rädda, ty vi visste, att den käre Cuden följde oss med sina ögon och inte skulle tillåta, att något ondt hände oss."

Fadern kunde icke komma ifrån de barnsliga orden. Den önskan uppstod inom honom att lära känna denna religion, som gjort hans små flickor så frimodiga. Snart besökte han också deras lärare. Och nu är han själf en allvarlig kristen, som känner sig trygg under sin store Faderns beskydd.

Förändrad adress.

Missionär och fru *Rikard Anderssons* adress är:
Swedish Mission, *Honanfu*, Ho. N. China. (Icke, såsom i förra numret uppgafs, Mienchih).

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen i Kina»
under februari månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
215.	Kollekt i N. Skärstad gm L. P. G., Siringe	75: --
216.	Hvetlanda mfg, resebidrag	30: --
217.	Ullervads mfg, resebidrag	3: --
218.	L. J., Hvetlanda	10: --
219.	Rogslösa mfg	10: --
220.	C. S., Sthlm	100: --
222.	»Offerkuvert» från missionsvänner i Markaryd	15: --
225.	Barnen i Skärsta söndagsskola gm F. B.	14: 10
226.	I. G. gm F. B.	15: --
227.	K. F. U. K:s centralfören, gm K. M. A. till M. Björklunds under- håll	600: --
		1,200: --
227.	Kinagruppen i K. F. U. K., Gtbg., gm K. M. A. till A. Forssbergs under- derhåll	600: --
		1,200: --
228.	E. B., Gtbg. »Offerkuvert»	60: --
229.	»Tackoffer till Herren för januari» ...	1: 50
231.	A. L., Sundsvall	5: --
232.	Lanna mfg, sparb.-medel	20: --
233.	Auktionsmedel $\frac{25}{100}$ 1915 från syfören, i Ekenäs gm P. A. B.	106: 20
234.	»Kaffe $\frac{25}{100}$ 1915» gm d:o	10: --
235.	Insamling vid sammankomster gm d:o	10: --
236.	»Offers» af I. P.-n gm d:o	10: --
237.	Gälvra af d:o gm d:o	13: 90
238.	Insamling af E. P. gm d:o	4: 94
239.	Insamling på pastorsexp. gm d:o	3: 36
240.	Förskott. rester gm d:o	7: 50
241.	A. B. gm d:o	45: --
242.	Syföreningen i Furuögrund gm E. B.	20: --
243.	Sparb.-medel gm d:o	10: --
248.	S. J., Örebro	250: --
249.	»Offerkuverts» vid bönestund i Örebro	3: 35
250.	K. A., »Offerkuvert»	5: --
251.	A. A., d:o	1: 50
252.	»Ett tack»	10: --
253.	E. P., Sthlm, till M. Ringbergs underh.	50: --
254.	S. J., Örebro, rab. å böcker	9: 77
257.	»Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn» af O. och H. K., Lund	19: 21
259.	Sv. Lärares mfg till D. Landins underh.	100: --
260.	»Offerkuvert», från Umeå gm L. H.	13: 07
262.	L. L. m. familj, Norderön	35: --
263.	O. L., Ryd, »Herrens tia»	10: --
264.	Karlskunda syförening	50: --
265.	Sparb.-medel från Innervik	18: 23
266.	»Offerkuvert» från d:o	2: 25
267.	H. V., Innervik	5: --
268.	Sparb.-medel från Byske	9: 20
269.	J. N., Byske	4: 82
270.	»Offerkuvert» från Skellefteå	17: 10
272.	A. E., Väddöbacka	5: --
	Transport	2,418: --

No	Transport	Kr. Ö.	No	Transport	Kr. Ö.
273.	J. S., Södertälje, till M. Ringbergs underhåll	25: —			
274.	Insaml. vid förs.-afton i Klara 10/2	41: —	221.	Visby femöresförening till H. Linder, hjälp i evangelisationsarbetet	21: 65
275.	Fullösa söndagsskolbarn gm F. J., Gössäter	12: 25	223.	Upp. 1: 5, 6, till missiousarbetet på syskonen Svenssons station	15: —
276.	Älgarås s. friförsamling	10: —	224.	M. F., Herrljunga, rab. å H. S. Ö. och S. L., till kvinnl. sem.	12: 75
277.	Älgarås ungdomsfören. »Senapskonnet»	10: —	230.	Onämnd, S—a, »till evangelistverksamhet»	25: —
278.	Sparb.-medel gm A. P., Älgarås	5: —	244.	S. J., Örebro, till A. Berg, »att anv. efter godtfinnande»	500: —
279.	»Judas barn blefvo starka, emedan de förlitade sig på Herren, deras faders Gud.» 2 Krön. 13: 18	200: —	245.	S. J., Örebro, till M. Ringberg »att anv. hvar det bäst behöfs»	250: —
280.	»Tackoffer»	25: —	246.	S. J., Örebro, för Chang Ien-tien	200: —
282.	»Ett löfte åt Herren», Ursviken	10: —	247.	S. J., Örebro, för fru Kao	75: —
283.	P. O., Rogsta	10: —	256.	I. H., Sthlm, till V. Westers kapell	35: —
284.	»Ur sparbössan från Säby» gm K. B., Tranås	12: —	258.	S. S., Sthlm, för Tjäders möteslokal nära Ching-teo chen	30: —
285.	Ljungbergs mfg	50: —	294.	»Senapskonnet», Sätsjö, för Ileo Kweiling och Kwan Yuen-chi	120: —
286.	Åkers mfg	25: —	295.	O. S., för Tjäders möteslokal nära Ching-teo chen	30: —
287.	»Offerkuvert» från Kristianstad gm A. G.	12: —	297.	L. S., Misterhult, till M. Pettersson »att anv. efter godtfinnande»	10: —
288.	Onämnd	1: 50	298.	I. W., Halmstad, till d:o	10: —
289.	N. B. S., Lämnhult, »tackoffer för V.»	10: —	307.	G. och E. L., Södertälje, för bibelkvinna Djou Dasao	20: —
290.	Onämnd, Tranås, gm K. B.	20: —	310.	»Herrens tionde», för husköp i Kina	5,000: —
291.	En gammal missionsväu i Styrestad	25: —	311.	G. L., Örebro, för husköp i Ishia	200: —
292.	H. S., »Offerkuvert»	5: —	312.	I. F., till underk. af evangelist	200: —
293.	»Offerkuvert» gm M. H., Björnö	7: 80	317.	Lilla Svenska Barnt. Exp., Jkpg., till M. Petterssons skola	14: 50
296.	»Herrens del», af J. S.	15: —	328.	S. St., Sthlm, till M. Pettersson för barnhem	100: —
299.	Kristdala, »tackoffer»	5: —	330.	Lilla Svenska Barnt. Exp., Jkpg., till M. Petterssons skola	9: 25
300.	E. R., Gistad	15: —	336.	Hednävännernas Allians för Loh-teh-tao	62: 50
301.	K. T., Norrköping	10: —	342.	M. N—g, »tackoffer», till M. Petterssons barnhem	50: —
302.	J. S., Hakarp	10: —	343.	P. B. H., för gossen Tu San-hsi	30: —
303.	»Offerkuvert» från Umeå gm L. H.	10: 40	345.	Skärstads N. Jangfruförening till M. Petterssons barnhem	50: —
304.	»Nya pengar och andra pengar»	25: —	346.	L. U., Sthlm, för A. Erikssons bibelkvinna	60: —
305.	H. H., »Offerkuvert» gm E. G., Sollefteå	5: 65			7,130: 65
306.	Gåfvor till Herren	15: —			
308.	I. L., Södertälje	15: 50			
309.	Sparb.-medel från Ersmark	13: —			
313.	»Tackoffer» från E. G., Mölndal	25: —			
314.	Tackoffer vid bibelkursen å »Libanon», Gtbg	305: —			
315.	Kollekt i Örebro 20/2	125: 68			
316.	Hvetlanda flickförening	270: —			
318.	S. J., Örebro, resebidrag	30: —			
319.	S. L. S.	25: —			
320.	»Offerkuvert» från Örebro	12: 50			
321.	»Bönekretsens sparbössa», Örebro	13: 65			
322.	K. A., sparb.-medel	7: 50			
323.	F. M., Stållberg	55: —			
324.	Testamentsmedel efter aflidna M. G. P., Gtbg	939: 49			
325.	Månstorps mfg	30: —			
326.	Sparb.-medel fr. Ingelstorp gm F. M.	80: —			
327.	D:o fr. Walleberga gm F. S.	37: —			
329.	Onämnd gm M. J., Gössäter	10: —			
331.	T. N., Gustafsberg, »årsavgift»	5: —			
332.	L. N., Gustafsberg	3: —			
333.	Skärfsta syförening	22: —			
334.	Kollekt i Gryt gm A. L.	13: —			
335.	A. S. och A. A., Gryt	2: —			
337.	»Tackoffer»	200: —			
338.	E. B., »Offerkuvert»	2: —			
339.	M. F., d:o	1: 25			
340.	F. F., d:o	3: 20			
341.	F. F., »en liten arbetstjänst»	10: —			
344.	Onämnd, »ett litet tackoffer»	50: —			
347.	Vänner i Köping gm A. H.	3: 85			
348.	J. J., Uppsala	10: —			
350.	G. P., Älgarås	5: —			
351.	Missionsvän gm H. L., Älgarås	5: —			
352.	»Offerkuvert» gm H. L., Älgarås	2: 75			
353.	Sanna ungdomsförening	30: —			
354.	En dollar från en vän till Kinasmissionen	3: 50			
	Transport	5,408: 47			

Missionshemmen:

255.	M. J., Gössäter, rab. å S. L., till Barnens Hem	4: —
261.	H. L., till Robertslund	20: —
271.	S. A., Brodderud, rab. å H. S. Ö., till Barnens Hem	13: 12
281.	Onämnd, till tapetsering på Duto missionshem	50: —
349.	J. J., Uppsala, till Barnens Hem	15: —

Summa under febr. månad kr. 12,641: 24

Med varmt tack till hvarje givare!

Så tacka vi dig nu, vår Gud, och lofva ditt härliga namn. 1 Krön. 29: 13.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!